

ร่วมกับ

สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 3 (สสว.3) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
โทรศัพท์/โทรสาร 038-240938-9 E-mail : tps03@hotmail.com และ
<http://www.facebook.com/tps03.chonburi>

“ความคิดเห็นของประชาชนต่อการแก้ไขปัญหาเด็กแว้น”

เรียน บรรณาธิการบริหาร /บรรณาธิการข่าว /หัวหน้าข่าว/ หัวหน้าหน่วยงาน

สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 3 (สสว.3) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ร่วมกับ ศูนย์สำรวจความคิดเห็น “นิด้าโพล” สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) เปิดเผยผลสำรวจเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนต่อการแก้ไขปัญหาเด็กแว้น” ทำการสำรวจความคิดเห็นดังกล่าว ระหว่างวันที่ 16-27 พฤษภาคม 2559 จากประชาชนทั่วไปในเขตพื้นที่รับผิดชอบของ สสว.3 จำนวน 300 หน่วยตัวอย่าง ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Sampling) ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีลงพื้นที่ภาคสนามจังหวัดชลบุรี และจังหวัดระยอง โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95.0 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard Error: S.E.) ไม่เกิน 2.9

จากผลการสำรวจ เมื่อถามถึงแหล่งที่ได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารพบว่า ร้อยละ 41.06 โทรทัศน์ รองลงมา ร้อยละ 22.85 สื่อสังคมออนไลน์ ร้อยละ 19.04 หนังสือพิมพ์ ร้อยละ 7.95 วิทยู ร้อยละ 6.79 สื่อบุคคล และร้อยละ 2.32 อื่นๆ เช่น พบเห็นด้วยตัวเอง

เมื่อถามถึงท่านเคยพบเห็นหรือมีประสบการณ์ตรงกับเด็กแว้น พบว่าส่วนใหญ่ ร้อยละ 54.73 ไม่เคยพบ/ไม่มีประสบการณ์ตรง และร้อยละ 45.27 เคยพบ/มีประสบการณ์ตรง สถานที่ที่พบเห็นร้อยละ 84.29 ถนนสายหลัก รองลงมา ร้อยละ 12.86 ถนนในชุมชน เช่น รอบหมู่บ้าน ตลาด วัด ร้านอาหาร และสถานบันเทิง และร้อยละ 2.85 ถนนหน้าโรงเรียน มหาวิทยาลัย

เมื่อถามถึงระดับของ “ปัญหาเด็กแว้น” ว่าเป็นปัญหาที่รุนแรงในระดับใด พบว่า ส่วนใหญ่ ร้อยละ 45.95 เห็นว่าเป็นปัญหาค่อนข้างมาก รองลงมา ร้อยละ 31.08 มากที่สุด ร้อยละ 19.59 ปานกลาง ร้อยละ 2.03 และน้อยที่สุด 1.35 อยู่ในระดับปัญหารุนแรงค่อนข้างมาก สมควรได้รับการแก้ไข ค่าเฉลี่ย 4.03 (S.D.=0.843)

เมื่อถามถึงการรับรู้/รับทราบ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมาตรา 44 ในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้น พบว่า ร้อยละ 54.88 เคยรับรู้/ทราบ และร้อยละ 45.12 ไม่เคยรับรู้/ทราบ ผ่านช่องทางการรับรู้ข้อมูล พบว่าร้อยละ 48.86 โทรทัศน์ ร้อยละ 18.94 หนังสือพิมพ์ ร้อยละ 15.53 สื่อสังคมออนไลน์ ร้อยละ 10.61 วิทยู และร้อยละ 6.06 สื่อบุคคล และถามต่อไปว่าท่านคิดว่ามาตรา 44 จะลดปัญหาเด็กแว้นได้หรือไม่ พบว่าส่วนใหญ่ ร้อยละ 70.99 สามารถลดปัญหาได้ และร้อยละ 29.01 ไม่สามารถลดปัญหาได้

เหตุผล ร้อยละ 57.89 คิดว่ากฎหมาย บทลงโทษเบาเกินไป เจ้าหน้าที่ยังไม่จริงจัง แก้ปัญหาไม่ต่อเนื่อง และครอบคลุมไม่ทั่วถึง รองลงมา ร้อยละ 26.32 เด็กไม่เชื่อฟังผู้ปกครอง ตี้อื้อ รุน ปัญหาเกิดจากครอบครัว ร้อยละ 5.27 เป็นการแก้ปัญหาจากปลายเหตุ ร้อยละ 5.26 เด็กแวนมีจำนวนมาก และสืบทอดกันเป็นรุ่นๆ จึงเปลี่ยนที่แข่งรถกันไปเรื่อยๆ และร้อยละ 5.26 ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากเด็กและผู้ปกครองในการแก้ไข ปัญหา

เมื่อถามถึงมาตรการในการแก้ไข/ป้องกันปัญหาเด็กแวน พบว่า ส่วนใหญ่ ร้อยละ 55.85 ให้ออกกฎหมายห้ามเด็กรวมกลุ่มมั่วสุมในลักษณะที่น่าจะนำไปสู่การแข่งรถ รองลงมา ร้อยละ 46.49 จับแล้วไม่ให้มีการประกันทัวทันที ร้อยละ 44.82 จัดทำคู่มือสำหรับพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูอาจารย์ ในการ ยับยั้งป้องกันไม่ให้เกิดพฤติกรรมเด็กแวน ร้อยละ 42.47 พ่อแม่ผู้ปกครองควรได้รับโทษทั้งจำทั้งปรับหาก ปล่อยปละละเลยให้ลูกหลานไปเป็นเด็กแวน ร้อยละ 41.47 ผู้ใดผลิตครอบครอง จำหน่าย ประกอบ ดัดแปลง สถาพรยนต์หรือรถจักรยานยนต์ จำคุกกระวางโทษไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับตั้งแต่ 2,000 ถึง 20,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ร้อยละ 39.13 เพิ่มโทษผู้ผลิตครอบครอง จำหน่าย ประกอบดัดแปลง สถาพรยนต์หรือรถจักรยานยนต์ จำคุกกระวางโทษไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับตั้งแต่ 2,000 ถึง 20,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ร้อยละ 38.80 ฝึกระวังสถานการณ์ทางสังคมของกลุ่มเด็กแวน ร้อยละ 38.80 ออกกฎหมายควบคุมการจำหน่ายและครอบครองรถจักรยานยนต์ ร้อยละ 2.79 เสนอให้เพิ่มโทษ เพิ่ม กฎหมาย และบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดและจริงจัง ร้อยละ 1.39 เสนอให้จัดสถานที่ให้เด็กแวนแข่ง รถได้อย่างปลอดภัย และไม่รบกวนผู้อื่น และร้อยละ 0.70 เสนอให้ อบรม ปลุกจิตสำนึกให้แก่เยาวชน

เมื่อถามถึงหน่วยงานที่มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเด็กแวน พบว่าส่วนใหญ่ ร้อยละ 72.48 เห็นว่าควรเป็นสถาบันครอบครัว รองลงมา ร้อยละ 61.74 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ร้อยละ 47.99 สถานศึกษา ร้อยละ 40.60 กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ร้อยละ 33.89 กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม ร้อยละ 16.11 สถาบันศาสนา ร้อยละ 3.12 เห็น ว่าควรเป็นทุกคนในครอบครัว ร้อยละ 2.43 รัฐบาล ทหาร หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมขนส่ง ทางบก กระทรวงศึกษาธิการ ร้อยละ 1.39 เห็นว่าควรเป็นผู้นำท้องถิ่น ชุมชน หมู่บ้าน และร้อยละ 0.35 เห็นว่าควรเป็นเพื่อน

ท้ายสุด จากการสำรวจความคิดเห็น ประชาชนได้ให้ข้อเสนอแนะและวิธีแก้ไขปัญหาเด็กแวน โดย พบว่าส่วนใหญ่ ร้อยละ 38.71 คิดว่าควรมีกฎหมายบังคับใช้อย่างเคร่งครัด ชัดเจน ควรมีบทลงโทษที่ หนัก ตรวจการถนนตอนกลางคืน มีการปรับหรือจำคุก ยึดรถ ยึดใบขับขี่ รองลงมา ร้อยละ 22.58 แก้ไข จากปัญหาครอบครัว พ่อแม่ต้องให้ความร่วมมือในการอบรม ดูแล ต้องควบคุมเด็กไม่ให้ออกมาจับกลุ่ม ร้อย ละ 19.35 ควรมีการอบรม ให้ความรู้ด้านกฎหมายแก่เด็กและผู้ปกครอง หากิจกรรมให้เด็กทำ เช่น การเข้า ค่าย ร้อยละ 6.45 ควรแก้ไขอย่างต่อเนื่องและจริงจัง, ห้ามร้านซ่อมรถดัดแปลงรถ หรือต่อทะเบียนรถที่ถูก ดัดแปลง และร้อยละ 3.23 จัดสถานที่ จัดสนามแข่ง กิจกรรมในการแข่งรถให้ถูกสถานที่ เพื่อไม่รบกวน ผู้อื่น และไม่เป็นอันตราย, การนำเสนอทางสื่อ

เมื่อพิจารณาลักษณะทั่วไปของหน่วยตัวอย่าง พบว่า ตัวอย่าง ร้อยละ 66.10 เป็นเพศ หญิง ร้อยละ 33.56 เพศชาย และร้อยละ 0.34 เป็นเพศทางเลือก ตัวอย่างร้อยละ 23.33 อายุ 36-35 ปี

ร้อยละ 22.67 อายุ 46-60 ปี ร้อยละ 19.00 อายุ 18-25 ปี ร้อยละ 18.67 อายุ 26-35 ปี และร้อยละ 16.33 อายุ 60 ปีขึ้นไป ตัวอย่างร้อยละ 55.32 สถานภาพสมรส ร้อยละ 34.75 สถานภาพโสด และร้อยละ 9.93 หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ ตัวอย่างร้อยละ 30.31 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี/เทียบเท่า ร้อยละ 24.04 จบการศึกษาระดับประถมศึกษา/ต่ำกว่า ร้อยละ 21.60 จบการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า ร้อยละ 18.82 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า และร้อยละ 5.23 จบการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี/เทียบเท่า ตัวอย่างร้อยละ 28.14 ประกอบอาชีพข้าราชการ/ลูกจ้างของรัฐ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 25.08 เจ้าของธุรกิจ/อาชีพอิสระ ร้อยละ 17.63 พ่อบ้าน/แม่บ้าน/เกษียณอายุ/ว่างงาน ร้อยละ 10.17 ผู้ใช้แรงงาน/รับจ้างทั่วไป ร้อยละ 9.83 พนักงานเอกชน ร้อยละ 7.46 นักเรียน/นักศึกษา และร้อยละ 1.69 เกษตรกร/ประมง ตัวอย่างร้อยละ 37.00 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 ร้อยละ 27.00 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท ร้อยละ 13.33 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-30,000 บาท ร้อยละ 12.67 ไม่มีรายได้ ร้อยละ 4.33 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001-40,000 บาท ร้อยละ 3.33 ไม่ระบุรายได้ และร้อยละ 2.33 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,000 ขึ้นไป

ตารางที่ 1 การพบเห็นหรือมีประสบการณ์

เคยพบเห็น/มีประสบการณ์ตรง	ร้อยละ
ไม่เคยพบเห็น/ไม่มีประสบการณ์ตรง	54.73
เคยพบเห็น/มีประสบการณ์ตรง	45.27
สถานที่ ถนนสายหลัก	: ร้อยละ 84.29
ถนนในชุมชน เช่น รอบหมู่บ้าน ตลาด วัด ร้านอาหาร และสถาน	
บันเทิง	: ร้อยละ 12.86
ถนนหน้าโรงเรียน มหาวิทยาลัย	: ร้อยละ 2.85
รวม	100.00

ตารางที่ 2 แหล่งข้อมูลข่าวสาร

แหล่งข้อมูล	ร้อยละ
โทรทัศน์	41.06
สื่อสังคมออนไลน์	22.85
หนังสือพิมพ์	19.04
วิทยุ	7.95
สื่อบุคคล	6.79
อื่นๆ เช่น พบเห็นด้วยตนเอง	2.31
รวม	100.00

ตารางที่ 3 แสดงค่าร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามความคิดเห็นต่อระดับความรุนแรงของปัญหาเด็กแว้น

ระดับความรุนแรงของปัญหาเด็กแว้น	ร้อยละ
ค่อนข้างมาก	45.95
มากที่สุด	31.08
ปานกลาง	19.59
ค่อนข้างน้อย	2.03
น้อยที่สุด	1.35
รวม	100.00

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยของระดับความรุนแรงของปัญหาเด็กแว้น

ระดับความรุนแรง	ค่าเฉลี่ย	Std. Deviation
ระดับปัญหารุนแรงค่อนข้างมาก สมควรได้รับการแก้ไข	4.03	0.843

ตารางที่ 5 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมาตรา 44 “การแก้ไขปัญหาเด็กแว้น”

ทราบ/ไม่ทราบ	ร้อยละ
เคยรับรู้/ทราบ	54.88
ระบุ โทรทัศน์ : ร้อยละ	48.86
หนังสือพิมพ์ : ร้อยละ	18.94
สื่อสังคมออนไลน์ : ร้อยละ	15.53
วิทยุ : ร้อยละ	10.61
สื่อบุคคล : ร้อยละ	6.06
ไม่เคยรับรู้/ทราบ	45.12
รวม	100.00

ตารางที่ 6 การใช้มาตรา 44 ในการลดปัญหาเด็กแว้น

ได้ผล/ไม่ได้ผล	ร้อยละ
สามารถลดปัญหาได้	70.99
ไม่สามารถลดปัญหาได้	29.01

เพราะ คิดว่ากฎหมาย บทลงโทษเบาเกินไป เจ้าหน้าที่ยังไม่จริงจัง แก้ปัญหาไม่

ต่อเนื่อง และครอบคลุมไม่ทั่วถึง	: ร้อยละ	57.89
เด็กไม่เชื่อฟังผู้ปกครอง ดื้อรั้น ปัญหาเกิดจากครอบครัว	: ร้อยละ	26.32
เป็นการแก้ปัญหาจากปลายเหตุ	: ร้อยละ	5.27
เด็กแว้นมีจำนวนมาก และสืบทอดกันเป็นรุ่นๆจึงเปลี่ยนที่แข่งรถกันไปเรื่อยๆ	: ร้อยละ	5.26
ไม่ได้รับความร่วมมือจากเด็กและผู้ปกครองในการแก้ไขปัญหา	: ร้อยละ	5.26
รวม		100.00

ตารางที่ 7 มาตรการในการแก้ไข/ป้องกันปัญหาเด็กแว้น

วิธีการแก้ไขปัญหาเด็กแว้น		ร้อยละ
อันดับ 1	ออกกฎหมายห้ามเด็กรวมกลุ่มมั่วสุ่มในลักษณะที่น่าจะนำไปสู่การแข่งรถ	55.85
อันดับ 2	จับแล้วไม่ให้มีการประกันตัวทันที	46.49
อันดับ 3	จัดทำคู่มือสำหรับพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูอาจารย์ ในการยับยั้งพ่อแม่ผู้ปกครองควรได้รับโทษทั้งจำทั้งปรับหากปล่อยปละละเลยให้ลูกหลานไปเป็นเด็กแว้น	44.82
	ผู้ใดผลิตครอบครอง จำหน่าย ประกอบดัดแปลง สภาพรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ จำคุกกระวางโทษไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับตั้งแต่ 2,000 ถึง 20,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	42.47
	เพิ่มโทษผู้ผลิตครอบครอง จำหน่าย ประกอบดัดแปลง สภาพรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ จำคุกกระวางโทษไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับตั้งแต่ 2,000 ถึง 20,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	41.47
	เฝ้าระวังสถานการณ์ทางสังคมของกลุ่มเด็กแว้น	39.13
	ออกกฎหมายควบคุมการจำหน่ายและครอบครองรถจักรยานยนต์	38.80
	เสนอให้เพิ่มมาตรการการเพิ่มโทษ เพิ่มกฎหมาย และบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดและจริงจัง	38.80
	การจัดสถานที่ให้เด็กแว้นแข่งรถได้อย่างปลอดภัยและไม่รบกวนผู้อื่น	2.79
	อบรม ปลุกจิตสำนึกให้แก่เยาวชน	1.39
		0.70

ตารางที่ 8 หน่วยงานใดมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้น

หน่วยงาน	ร้อยละ
สถาบันครอบครัว	72.48
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	61.74
สถานศึกษา	47.99
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	40.60

กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม	33.89
สถาบันศาสนา	16.11
ทุกคนในสังคม	3.12
รัฐบาล ทหาร หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมขนส่งทางบก กระทรวงศึกษาธิการ	2.43
ผู้นำท้องถิ่น ชุมชน หมู่บ้าน	1.39
เพื่อน	0.35

ตารางที่ 9 ข้อเสนอแนะหรือวิธีแก้ปัญหาเด็กแว้น

ข้อเสนอแนะ	ร้อยละ
ควรมีกฎหมายบังคับใช้อย่างเคร่งครัด ชัดเจน ควรมีบทลงโทษที่หนัก ตรวจสอบการถนนตอนกลางคืน มีการปรับหรือจำคุก ยึดรถ ยึดใบขับขี่	38.71
แก้ไขจากปัญหาครอบครัว พ่อแม่ต้องให้ความร่วมมือในการอบรม ดูแล ต้องควบคุมเด็กไม่ให้ออกมาจับกลุ่ม	22.58
ควรมีการอบรม ให้ความรู้ด้านกฎหมายแก่เด็กและผู้ปกครอง หากิจกรรมให้เด็กทำ เช่น การเข้าค่าย	19.35
ควรแก้ปัญหาอย่างต่อเนื่องและจริงจัง	6.45
ห้ามร้านซ่อมรถดัดแปลงรถ หรือต่อทะเบียนรถที่ถูกดัดแปลง	6.45
จัดสถานที่ จัดสนามแข่ง กิจกรรมในการแข่งขันรถให้ถูกสถานที่ เพื่อไม่รบกวนผู้อื่น และไม่อันตราย	3.23
การนำเสนอทางสื่อ	3.23
รวม	100

ตารางที่ 10 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ	ร้อยละ
หญิง	66.10
ชาย	33.56
เพศทางเลื้อก	0.34
รวม	100
อายุ	ร้อยละ
อายุ 36-35 ปี	23.33

อายุ 46-60 ปี	22.67
อายุ 18-25 ปี	19.00
อายุ 26-35 ปี	18.67
อายุ 60 ปีขึ้นไป	16.33
รวม	100
สถานภาพการสมรส	ร้อยละ
สมรส	55.32
โสด	34.75
หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่	9.93
รวม	100
การศึกษา	ร้อยละ
ปริญญาตรี/เทียบเท่า	30.31
ประถมศึกษา/ต่ำกว่า	24.04
อนุปริญญา/เทียบเท่า	21.60
มัธยมศึกษา/เทียบเท่า	18.82
สูงกว่าปริญญาตรี/เทียบเท่า	5.23
รวม	100
อาชีพหลัก	ร้อยละ
ข้าราชการ/ลูกจ้างของรัฐ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	28.14
เจ้าของธุรกิจ/อาชีพอิสระ	25.08
พ่อบ้าน/แม่บ้าน/เกษียณอายุ/ว่างงาน	17.63
ผู้ใช้แรงงาน/รับจ้างทั่วไป	10.17
พนักงานเอกชน	9.83
นักเรียน/นักศึกษา	7.46
เกษตรกร/ประมง	1.69
รวม	100
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	ร้อยละ
10,001-20,000	37.00
ไม่เกิน 10,000	27.00
20,001-30,000	13.33
ไม่มีรายได้	12.67

30,001-40,000	4.33
ไม่ระบุ	3.33
มากกว่า 40,001 ขึ้นไป	2.34
รวม	100